

[Chr. R. Christensen.]

om der er Enkeltheder i det, jeg kunde ønske affattet anderledes.

Man er maaske berettiget til at rejse Spørgsmaalet, om man overhovedet skal udstykke under de givne Forhold. Det er klart, at de økonomiske Vanskeligheder ved Udstykningen er overordentlig store i Tiden, og der er Grund til at holde igen. Paa den anden Side vil det ikke være forsvarligt at bedømme Husmandsbrugets Økonomi efter Forholdene, som de er i Øjeblikket, idet man naturligvis maa anlægge et længere Sigte for sine Betragtninger — hvorvidt Ungdommen gør det, naar den holder sig tilbage, er det svært at udtale sig om. Men det forekommer mig, at selv om Tiden er overordentlig vanskelig for Udstykningen, er der saadanne Fordele ved at fortsætte denne Lovgivning, at man ikke bør lade det gaa helt i Staa. Det er fra Statsmagtens Side at give Ungdommen en Haandsrækning, for at den kan have et Maal at arbejde efter, for at den kan blive ved Jorden og have en Fremtid ved Jorden og for at fremme den naturlige Opsparingslyst, der er af utvivlsom Værdi.

Man kommer heller ikke uden om, at en vis Udstykning modvirker den Affolkning af Landbruget, som vi har været ude for gennem de sidste halvhundrede Aar. Da de første Jordlovsforslag for ca. et halvt Hundrede Aar siden gennemførtes, var ca. Halvdelen af Danmarks Befolkning beskæftiget ved Landbrug, i Dag er kun ca. en Fjerdedel ved Landbruget, og dette har naturligvis medført, at Landbrugserhvervets Indflydelse paa vort Land økonomisk, politisk og i flere andre Henseender er aftaget i Forhold dertil. En vis Udstykning modvirker den Mangel paa Arbejdskraft, som ofte har gjort sig gældende ved Landbruget, idet den i nogen Maade vil kunne modvirke den Strøm fra Land til By, der for saa vidt er naturlig, som Byen gennem Aartier har kunnet aftage store Dele af Landbrugsbefolkningens Tilvækst. Men man kommer ikke uden om, at denne Strøm har været saa stærk, at mange af de unge, der er flyttet ind til Byen, har drevet andre ud i Arbejdsløshed.

Jeg vil ogsaa gerne med Hensyn til de Fordele, der knytter sig til en naturlig Udvikling paa dette Omraade, understrege, at

Landbohjem har Betingelserne for at være sunde Hjem og Landbrugeren har den Lykke, som alt for faa Mennesker har, at hans Hjem er hans Arbejdsplads, og hans Arbejdsplads er hans Hjem; den Lykke at kunne være med i Opdragelsen af en Børneflokk og alt det, der ligger heri, er en Værdi for Nationen, som ikke maa undervurderes.

Men naar der fra visse Sider har været Tale om en Udstykning af voldsom Karakter — og vi har jo set Tanker fremsat om dette —, synes jeg, man der tager sig Ansvar for paa dette Punkt meget let. En Betingelse for, at man kan foretage en Udstykning, er, at der skabes et ordentligt Grundlag for de Brug, der oprettes, og Fremtiden er, som jeg allerede har nævnt, uvis, vi ved intet eller saa godt som intet om Landbrugets fremtidige Produktionsforhold; vi ved ikke, om Baconproduktionen kan genoptages i den Udstrækning, den havde før Krigen, vi ved ikke, om Smørproduktionen fortsat vil være rentabel efter Krigen eller Produktionen af Grønvarer skal indtage en langt mere fremskreden Stilling i Landbrugets Økonomi. Derfor er Forsigtighed i hele dette Spørgsmaal i høj Grad nødvendig.

Vi maa ogsaa erkende, at det har været en Styrke for Landbruget under Krigen, at det har haft en alsidig Karakter. Vi har haft et Storbrug, som væsentligt har været kornproducerende, og de mellemstore Former, hvor dyriske Produkter har haft Hovedvægten, og et Bondebrug, som væsentligt har kunnet lægge Vægt paa Kød- og Smørproduktionen, og det store Husmandsbrug, som har lagt Vægten paa Flæskeproduktionen; og ved Siden af dette har vi haft Smaabrug, hvor Produktionen af Grønvarer og Havesager, med Overgang til Gartneri, har været en væsentlig Ting. Denne Alsidighed, hvor Tyngdepunktet har ligget i det danske Bondebrug, har været en Fordele for Landet, idet det har givet vort Landbrug en Modstandskraft over for Afspærringerne, som i høj Grad har været af Værdi.

Det Lovforslag, der her er til Behandling, gaar ud paa en Forhøjelse af Byggeslaan, Etableringslaan, Jordkøbslaan og Rentefriheden, og jeg finder ikke nogen principielle Ændringer, der peger i Retning af Tvang.

De Ting, der her foreslaas, byder en beskeden Forhøjelse, som vi fra vor Side kan